

jorden dyrkes intensivt. Denne udvikling har givet vækst til det moderne samfund, men er en trussel for naturen, hvis man ikke samtidig prioriterer et modsvarende hensyn til naturen. Naturen kan ikke længere bære den intensive anvendelse og lider af, at den har for lidt plads, for lidt vand, at der tilføres for mange næringsstoffer, og at naturarealerne er for små, for isolerede og under tilgroning.

Omkring 340 arter er uddøde siden 1850, og stadigt flere bestande af vilde plante- og dyrearter befinder sig på eller under grænsen for overlevelse. Af Danmarks Miljøundersøgelsers nyligt offentliggjorte rødliste fremgår bl.a., at blandt de vurderede artsgrupper anses mere end en fjerdedel for truede.

I løbet af de sidste 150 år har den danske natur fået stadig mindre plads. I denne periode er klitter, heder, strandenge, overdrev, enge og moser blevet reduceret fra at udgøre 60 pct. til at udgøre 8 pct. af Danmarks areal.

Omkring 80 pct. af landets areal er påvirket af dræning. Mange søer og fjorde er afvandede, og mindst 140.000 ha er i dag pumpede arealer, som tidligere var eng, kær, mose, sø eller fjord. Kun ca. 2 pct. af vandløbene er naturligt slyngede.

Naturskove og grønne korridorer

Skove med en lang, ubrudt historie indeholder en særlig værdifuld biodiversitet, herunder den oprindelige genpulje af hjemmehørende træer og buske. Naturskov og urørt skov, som har biodiversitet som hovedformål, har et stort potentiale for udvikling af rigere biologisk mangfoldighed. Partierne stiller derfor ændringsforslag om, at naturskove uden for fredskovpligtige arealer beskyttes efter naturbeskyttelseslovens § 3. Disse unikke naturskove bør have den samme beskyttelse som alle andre naturskove og biologisk vigtige arealer.

Et væsentligt led i naturpleje og naturgenopretning er etablering af en økologisk infrastruktur.

Mange af de nuværende naturområder er for små, for isolerede og for opsplittede. Planter og dyr på små levesteder er særligt udsatte for at forsvinde. Små naturområder, der ofte ligger adskilt af agerjord, veje, jernbaner og bebyggelse, rummer alt andet lige relativt færre levesteder end store naturområder. Når naturområderne er små, påvirkes de i højere grad af omgivelserne,

og påvirkningerne rammer relativt store dele af området.

Størrelsen af en bestand af en dyre- eller planteart svinger ofte fra år til år, og en gang imellem medfører katastrofale hændelser som f.eks. forurening eller ekstreme vejrforhold drastiske ændringer i bestanden. Store levesteder betyder store bestande og dermed, at nogle dyr som regel alligevel vil overleve og føre bestanden videre, når forholdene bliver gunstige. Små bestande har langt større risiko for helt at forsvinde, og for de opsplittede naturtyper, hvor der ofte er langt til nærmeste artsfæller, er sandsynligheden for genindvandring lille. Endvidere medfører den nedsatte udveksling af genetisk materiale mellem isolerede bestande en øget risiko for tab af genetisk mangfoldighed og dermed mindre tilpasningsdygtighed ved forandringer i miljøet. Derfor har partierne stillet ændringsforslag om at udvide lovens formål således, at egentlige naturområder så vidt muligt er forbundne for at sikre biodiversiteten og arternes spredningsmuligheder.

Ministeren har helt uforståeligt afvist ændringsforslaget med den begrundelse, at forslaget »ikke har sammenhæng med det øvrige lovforslag« på trods af, at lovforslaget bl.a. har til hensigt at fremme Danmarks bidrag til et sammenhængende europæisk naturnetværk, Natura 2000. Ministeren har også afvist at belyse indsatsen hertil i vore umiddelbare nabolande, jf. besvarelsen af spørgsmål 9, 10 og 62. Det fremgår af ministeriets referat fra det seneste partsmøde i biodiversitetskonventionen, jf. alm. del – bilag 628, at: »Udpegning af en repræsentativ del af de vigtige naturområder på land og til havs samt en effektiv forvaltning af beskyttede områder og økologiske netværk, er en afgørende forudsætning for at nå 2010-målet om at standse tilbagemgangen for biodiversiteten.«...»I EU er Natura 2000 en konkret udførelse af disse tanker«. Regeringens visioner rækker tilsyneladende ikke til en konkret udførelse heraf, men alene til en minimalistisk gennemførelse af direktivernes ordlyd på et efter alt at dømme helt utilstrækkeligt niveau.

Plejepligt, pesticider, biologiske overdrev og § 3-arealer

En væsentlig forudsætning for beskyttelse af den danske natur er også plejen af den.